

beskjæftiget med denne Sag allerede i November forrige Aar, altsaa nu for 4 eller 5 Maaneder tilbage, og Udvalget troede da, at Lovforslaget vilde være endelig behandlet i Rigsdagen allerede i Januar Maaned. Forandringen med Hensyn til Tidsfristen til Juli i Aar er saaledes uden Betydning. — Endvidere er den Bestemmelse, som Lændsthinget har vedtaget om Indførelsen af særlige Obligationstempler, uden nogen Realktetsbetydning; thi i den Bemyndigelse, som Regjeringen har til nærmere at anordne Stemplingen af disse Obligationer, ligger utvivlsomt ogsaa en Besøielse til at udfærdige saadanne Obligationstempler. — Den egentlige Ordfører (Klein) er ved Sygdom forhindret fra at være tilstede, og med disse Bemærkninger skal jeg derfor paa hans Begne indstille Lovforslaget til endelig Vedtagelse af Thinget.

Bille: Imod denne Lov har jeg, saa ofte den har været for til Behandling her i Folkethinget, reist al den Modstand, jeg formaaede, og jeg skjønner ikke, at de Endringer, Lændsthinget har foretaget ved den, paa nogen som helst Maade kunne siges at borttage de Indvendinger, som fra forskellige Sider ere gjorte gjældende imod den. Jeg indrømmer villig, at det er en Forbedring, at Tidsfristen er bleven noget forlænget, og jeg betragter det tilige som en meget heldig Omstændighed, at det nu udtrykkelig er foreskrevet, at de Stempelmærker, som skulle benyttes til denne Art Obligationer, skulle være af en særegen Bestaaenhed, idet det nemlig derved vil være muligt at faae sikker Kundskab om, hvilken Indtægt denne Lov bringer Statskassen; men disse Rettelser berøre, som Enhver let vil se, kun underordnede Sidedele af Loven, hvorimod dens egentlige Kerne er bleven staaende uforandret. Jeg har allerede tidligere gjort opmærksom paa, at efterat den paatænkte forhøiede Verelafgift er tagen bort af Loven, er dermed dennes væsentligste finansielle Betydning bortfalden, og saaledes som den nu ligger for, har den efter min Overbevisning alle de Mangler, som kunne slæbe ved en Skattelov, men ingen af de Fordele, som skulde opnaas derved. Det er en i høi Grad verpa-

torisk Lov, som vil medføre en Række af smaa Ubehageligheder, navnlig for de Parter, der ikke enten som Kjøbere eller som Sælgere ere direkte interesserede i den paagjældende Art af Omsetninger, og man har ved denne Lov paalagt Mæglerne et Strafansvar, som ikke kendes i nogen anden dansk Skattelov, heller ikke i Stempeloven. Loven vil dernæst i høi Grad friste til — hvad der vil være let paa mange Maader — at Folk unddrage sig den Skattepligt, som Staten søger at paalægge dem, og den eneste Side, som skulde kunne opveie disse Mangler, nemlig at den gav Statskassen en nogenlunde rundelig Indtægt, mangler totalt. Efter en Rigsdagssamling som denne, i hvilken Loven om Indkomsskatten er slaaet ihjel, Loven om Brændevinsbeskatningen er slaaet ihjel, Loven om Eftergivelse af Bygningsafgiften er slaaet ihjel, Loven om Ophævelse af Skibs-fartsafgiften er slaaet ihjel, og Loven om Told-tarifreformen ikke er kommen videre end til en Betænkning, der idag er omdelt paa vore Pladser, forekommer det mig, at det vilde se fuldstændig paradisk ud at give en Skattelov som nærværende. Jeg veed ikke, hvorledes den ærede Finantsminister opfatter Sagen; jeg kunde tænke mig, at han med den svenske Konge vilde udtale de berømte Ord: Har Fanden taget Faarene, kan han tage Bullen med; men hvorledes end den høitærede Minister opfatter Sagen, er det vist, at jeg for mit Vedkommende nu mere end nogenstunde opfatter det som min Pligt at stemme imod Loven, og at jeg med stor Glæde vil se denne Lov, der efter min Mening er den mindst fyldestgjørende af alle de Skattelove, som ere indbragte i denne Samling, samles med sine forudgangne Brødre i den Skærtsild, hvorfra de forhøiebentlig ville kunne opstaa igjen til et fornyet, bedre Liv. Jeg stemmer som sagt imod denne Lov, og det skulde glæde mig, om Flertallet ogsaa vilde erklære sig imod den.

Frederiksen: Naar jeg atter har begjæret Ordet ved denne Lovs Behandling, saa er det ikke for at gjentage, at jeg anser det for en i enhver Henseende skadelig og fordærlig Lov, der ikke er stiftet til at bringe Penge i Statskassen, men kun stiftet til at bringe